

малко човѣкътъ усѣтилъ силна болка, и кръвь потекла отъблизаното мѣсто. Той разбралъ, че дивата, звѣрска природа на тигъра отново се събудила въ него, и повикалъ слугата си, като му заповѣдалъ тихичко да издебне и да застреля тигъра. А той въ това време не се и помръдналъ отъ мѣстото, защото знаелъ, че тигърътъ може да се разгнѣви и да го разкъса.

Съ единъ куршумъ слугата повалилъ тигъра мъртавъ и спасилъ господаря си.

Горана Горнева

ОБИЧЪ

Както азъ обичамъ
моитѣ очички,
моитѣ ржчички,
тъй обичамъ всички.
Мама, баба, татко
азъ цѣлувамъ сладко.
Вечеръ съ тѣхъ играя,
колкото си знаа...
Но и баба често

носи ми бонбони,
и кога съмъ боленъ,
съ мама сълзи рони.
Затуй азъ на всички,
правя, щото правя,
добринитѣ нивга
нѣма имъ забравя.
Моля ти се, Боже,
дай имъ само здраве!

Н. Илиевъ